

5:8:88 ■ 8:71PM

נאום הגבר

(סוף מעמוד 7)

במסגרת (במסגרת הנפלאה האמריקאית לשחרור בני הערובה האמריקאיים באיראן) על הקשר עם מימשה הנשיא קארטר. יש בידו מסמכים כתובים מהנשיא קארטר עצמו, נשאתי ונתתי עם השגריר (לנדרס) בולינג (נכדיתו).

על השתתפות האמריקאית סביב מחנות אשפוז.

זה התקשר המלכותי של הלווי הישראלי, ועליו בתקשורת המערבית האמריקאית (אבל, אני משוכנע שזה לא רק הלווי הישראלי בארצות אלה הולכת והתקבלה בממשל האמריקאי, אתן לדוגמה במהלך מלחמת האזרחים בלבנון שנהלתו על ידי ישראל, אני אישית ערובה לנכונותם של ההיגיון שחזר במערב בידות. יהודים לבנוניים. נתתי להם את הגנת השגרירות האמריקאית. איפה הוכרזו לא על ידי הישראליים. (א) יש לנו הודעות שהוכחו של הנכונים המודעים לנו על עוצמתו.

על אגודת מימשה רייגן עם אשפוז. שגריר ארצות בארצות (רדגון) וולטרס נפגש במאורונו עם שני חברי הוועד המרכזי שלנו. לפני ההתקשרות.

דובר אשפוז, באסאם אבו שריף, השלים קטע זה בשיתוף נפרד.

במהלך מסע הבחירות הראשון (של רייגן) ב-1980 נשאל רייגן נגד קארטר, התקשרו אתי אנשי רייגן. אתר מחבריו הקרובים ביותר — מר יצחק אומר עתה את שמו — שיקש להראות לאשפוז מה מרת הנכונות של הוועד של רייגן. (א) בפגישות הוא התייחס לרייגן כאל רוג'ר, נפגשנו בביתו. הוא אמר, שהוא רוצה שאשפוז ישמעת בהשקעתו כדי לעצב את שירותו בני הערובה האמריקאיים. מה שהגדרתי כסודי עד אחרי הבחירות. זה האמת. אין שאלה על כך. הם ביקשו שאשפוז עם הירד (שפאט) ואשפוז את הבקשה.

שיתכשו ולא הוכחו לכך, אם נחזר. הם אמרו שיכששו ולא הוכחו לכך. הם ביקשו שאשפוז עם הירד (שפאט) ואשפוז את הבקשה.

על שואפות היראלי הנכונה הוא גועני. הוא מנהל מדיניות, המדינה לא רק לפלשתינים, אלא לישראלים עצמם. הצעתו של שלום הן אמיתית, הוא מציעים סכומים אחרים להסדר בריקאטא.

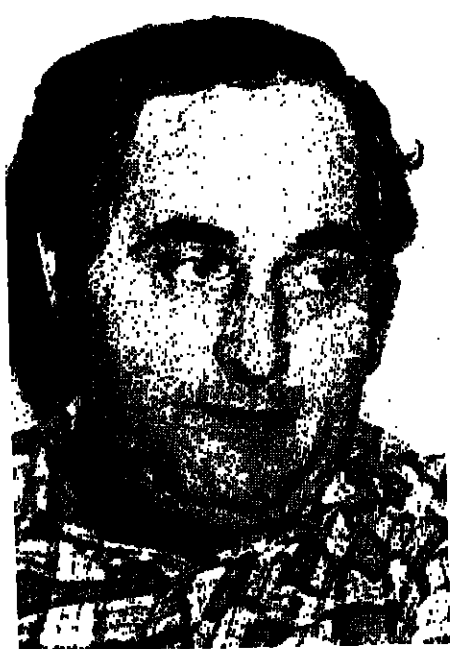
באור. הוועדה המוסלית בישראל בחרה דוחות את האזור למחצית דמים ואיש אינו יכול לומר ויכוח זה ייגמר. אנו חוזרים על הצעתנו באר (א) ובה נפגש למען השלום, שלום צודק, שלום מאוזן, כך שנכלל להשיג בטחון באזור לכל, ונכלל לבנות לילדינו עתיד בטוח. (א) אנו מוכנים למשא ומתן, אמרנו זאת זה עתה.

על שואפות היראלי הנכונה של ישראל. ראה את הסממנים שבהם משתמשים. שארץ ישראל היא מן הפרת עד היום. זה היה כתוב במשך שנים רבות בכניסה לבנסת, זה מראה את שאיפתם הלאומית. הם רוצים לתקדם לנהל הירדן, ישראל אחר להם מה נשאר לנו.

על משמעות הדל ישראל. הוא לבן, עם שני קווים כחולים, שני הקווים מייצגים שני גורמים, וביניהם ישראל. הגורמים הם הגילום והחיות.

על נגזרי קרוא. הם מוכנים לדלות הישראליים. הם אמריים אנו עדיין פלשתינים, והם נושאים ונותנים אתי. אתר מרבנים ביקר אותי באחרונה בטונים.

אילן שיינפלד קצרות כדור משחק

שיינפלד חסיני — במסע השלישי

מעצרו של חסיני הוא חלק מן התהליך, שחסיני אכן התחיל מנגיעתו בשטחים, ואילו ממשלת ישראל ערשה מעשה שאינו רק מוטעם כי אם נפשע: היא מחסלת סופית, בלי להשאיר זכר, כל סיכוי להיכרות עם הפלשתינים, אתי שנה הכרי הממשלה לרומניה ויחידו לרצח את עונשם, באמת לא יישאר לנו דבר לעשותו, מלבד להכות ולירות ולרסס בנו מרמיע, ולקוות שהם יעזרו.

אני באמת מאמין בהם. יחדיו, אבל לא נראה לי שאחרי ארבעים שנות סכסוך ויחידו להותיע דווקא בשנות השלוש המוזנחות, מה שיותר נראה לי, לצער, הוא ששתי המרכיבות של ממשלת האחרות מתחרות ביניהן יותר ויותר בסעיף — מי תהיה מור יותר את מדינת ישראל למלחמה כוללת, עם או בלי טילים ולחמה כימית.

ובכל זאת, אקשן, ומעניין, העליונות שלי, כדוגמה, אינה טועה גם הפעם, ואם בימים הקרובים יירצח יאסר ערפאת בידו שליוו האלמוניים של המוסד: במצב בו חסיני נסוג מן האופציה הירדנית, וחסיני עצמו, גם ערפאת המוכר יותר ויותר על ידי הירדנים עלול להתחמם פתאום בענין ממשלת הצדדים שלט המכונה — וחסיני בראשה — אנוחנו עוצות או מגלים, וכיוון שכבר הופר הסטטוס קוו ואבי בנית הקבוצות, נראה סופו של ערפאת קרוב יותר מתמיד.

אלא אם חסיני אכן נעצר פעם אחר פעם לפי הסכם בין ישראל לירדן, כדי להילחם במצדדי הקמתה של מדינה פלשתינית בשטחים, מרוע נעצר כעת, לאחר שנה חסיני נסוג מן השטחים, או חסיני אכן ממלכת את אשפוז, ולמעשה רוצה להשיג רק את תגבור כוחו ואת ויטתו הגוברת של האופציה הפלשתינית, העצמאית, ואילו

של התנועה הפלשתינית. בכך הכל יש לו כבד את כל התנאים לכך אינטלקטואל, מתון, נחמד ודורק.

אבל אם חסיני אכן נעצר פעם אחר פעם לפי הסכם בין ישראל לירדן, כדי להילחם במצדדי הקמתה של מדינה פלשתינית בשטחים, מרוע נעצר כעת, לאחר שנה חסיני נסוג מן השטחים, או חסיני אכן ממלכת את אשפוז, ולמעשה רוצה להשיג רק את תגבור כוחו ואת ויטתו הגוברת של האופציה הפלשתינית, העצמאית, ואילו

ניודא מנוד קולות

אדישות במקום אמפתיה

המדיניות היתה להפעיל את שירותי בריאות, הנפש, לשלוח למסע פסיכולוגי, פסיכיאטר, מערכת הבריאות, וזה כהחלטת ממשלת ישראל. במקום אמפתיה, ואם השכנוע אחר של ממשלת ישראל, שהמצב בבתי-החולים אינו מידה ללב, להמשיך ולמסור בעול, כשהן שחש שהממשלה, וכעיקר שר-האוצר, ארשיש לעשה בחולות. אבל סוג השקש שבו בחר האחרון נחללים — שבינת-הדעב — מקומם אחר, לא משום שאי כבוד, שאין מטרות השביות הלו, מוצרקה, אלא דווקא בשל היות המטרה חשובה.

שבינת-הדעב, אם נתייחס אליה כרצינות, אינה סירוב לאכול, אלא הנכונות למות למען מטרות מוסיות, והיא נשק של מי שכל דרך אחרת להגיע לצידו, לוכדת בתשומת-לב חשלתנות, נחממה בכניו.

שבינת-הדעב היא הוועק האחרונה של האסיר, שמקוה, שאפילו שלטונות הכלא לא ידעו כמותו. ואין זה משנה, אם התרועע ממותו בנכוח מפור מפי יחסי ציבור גרועים, ולא מהמאמצים או מרגישות, כי שבינת-הדעב לא מין התאבדות, התאבדות של מי שאין לו אפילו היל לחלות בו את עצמו.

האם באמת ובתמים היו הבריאות מוכנים למות למען מוכנים מבריות הבריאות של מדינת ישראל? האם היו האחרות ואמיתות נכונות למות למען הסכם זה או אחר על תתקנו? לשירות, שאמר היה להודיע, היה ברור, שלא אלה ולא אלה עומים להתאבד, ולכן לא קצץ מיד ונכנס.

גם היל, המכריז שלא יאכל דייסה ועושה זאת כדי להעניש את אגא, אינו שונה שבינת-הדעב כל מה שהוא רוצה לומר הוא, שהגיע דברים עד דייסה.

כדי להמשיך את המצב, נהאר לעצמנו שמקום שבינת-הדעב, היו השוכנים עולים על מגדל שלום או למרומים של בניין אתר, ומכריזים, שאם לא יעשה כך וכן, הם יקפצו. אגלה.

יוסף מונדי רשימות מן החבית

על מות הילד הג'ינג'י

פרי ליד הקבר המרוח, כי לאיר לא היו אויבים, אל לנו להגשים, אין אדם שאין לו אויבים בחברה הישראלית, שהיא חברה סגורה ואוטומטית מבטעה. יחד עם זאת, יאיר היה כל כך עסוק בשירותו, שלא אפשר לעצמו את הלקיחה של ערכת ויכוחים ספרותיים, בניגוד ליצוצים אחרים הוא הודיר שסלחתי לו על היותו קטור לקליקת ספרותיות, אין ספק, שהחלטות פנעה בנושאים הדגישו עור בשחר לירותו והטילה בו נים נפשי, שהפר עם הזמן ללחיה פיזית.

כלנו יודעים שכבר בגיל צעיר הרפאים ניכאו לו מוות מיד, לכן, בניגוד לאחרים, הסמוכים שהוא יצא את חייו על ידי שתי ועישן מופר, לא משוכנע שבה שהחיות אותו בחיים היתה העובדה שהוא כתב ספרים. אחרת, יש להניח שהיה הולך לעולמו בטרם יילאו לו שולשים.

ליצור אנושי אין כל סיכוי לניאכר הוגן בול מלא המוח. והיצחק הידיר של האדם בול אותו סוף גוראי מתבטא בעייתית אבנות. יאיר הלך, השדים נשארו.

עם נותם כח שהוציא לאור חוברת ספרותית משונעת בשם, קילטרטו, באותה עת היינו יושבים בביתו של גבריאל מוסר, משחקים רמי, ויחד כדי משחק קליפים, קוסמים את המטורדים הוויקיים. יאיר היה ממונה על המסיקה. הוא ידע מה זה, ביטס, וי זה ג'ון מרויסו. לפעמים היינו יושבים בלידה בכיכר דיונוף, אותה כיכר של או בטרם הגביתו אוקה והניחו עליה את המשתנה המסתובבת של אגם. לא אכלנו סטיקים כי לא היה לנו כסף לסטיקים. וילנו לקח לי המון זמן להבין את שירתו של יאיר.

הייתי רחוק מהמקורות של השירה העברית והיא גם לא עניינה אותי. אני חלמתי על ראבוב וורלאן, ואילו יאיר עסקו היה במיתולוגיה של ספרות. באותה תקופה חשתי כלפיו קינאה עזה בשל שליטתו בספה העברית, שורכה מכנו באופן טבעי, אלא שהתנאי בהתנהותו בחושבי כי שום ספה לא תוכל להשתנות לתרבות האירופאית.

באותם ימים, יאיר נראה לי חלם, הוא נראה כאדם הוקק לפטרון שיגן עליו, קשה היה לי להניח אותו, אם כי תמיד ידעתי אותו ושמתי להיצא מחברות. אגםס מנחם פרי הספיר אותו בכאב רב ובכנות רבה, אבל אל לנו לשכוח שהיה גבריאל מוסר, אשר גילה אותו לראשונה והרפיק את שירתו בחוברת, עכשיו, בצדק אכר

יורידו כך למטה האם גם הוגף שלך יוכה לאותו טיפול ביד הקברנים המאומנים האם בכלל תוכל להמשיך לחיות ולחנות בעושה סביבה ומישור העיר באונוי שזה מקום מכובד, עניתי לו שלדעתי אין כל חשיבות היכן קובים את האדם, כי האדם מקיש את המקום בחייו ולא במותו או בקבורתו.

בכלל, קשה לי לחשוב על יאיר במישינים של בר מינו, עמדותי מאחורי מצבה בשעה שהיב שר אל מלא רחמים ולפתח ראיתי חרס מגעיל מטרופין נהה הנה על השיש השחור. החרס הזה נראה לי 'עצבני' וחסר סבלנות, כאילו חיכה לסעודה רשנה. רציתי להרוג אותו, אבל דווקא בבית הקברות הידיר נוכחתי בקדוש הנוצרי מאסיסי, שמפאת קדושת הדיים חס גם על חיותם של נחשים ארסיים.

בכל מה שקשור בפולחן המוות, הדת היהודית מתגלת במאמרת, אין כאן הבטחות של גיהנום וניקיון, לא של שכר ועונש. הבר מינו הולך למסע שלאחר אי שמוע מה טבע. כלם חולקים שרק לפני כמה ימים היה האיש חי וגושם, חולם ומקוה, צוחק ונהנה לראות את אור השמש, אתר קפה פאריזאי. כן, רחוב דיונוף היה ניק מבחצוהיה ומחניות, המכירות את הבאואר של רמשק. מחרת כמה פרסות יכולת לשבת בבית הקברות אתה לא חושב רק על הידיר שנעלה, אלא בעיקר על עצמך. האם גם אתך

תמול חלכתי לחלוק כבוד ליאיר הורבין, אשר הלך לעולמו הוא בן 47 בלבד. הוא נקבר בקרית-שאול, ומישור העיר באונוי שזה מקום מכובד, עניתי לו שלדעתי אין כל חשיבות היכן קובים את האדם, כי האדם מקיש את המקום בחייו ולא במותו או בקבורתו.

בכל מה שקשור בפולחן המוות, הדת היהודית מתגלת במאמרת, אין כאן הבטחות של גיהנום וניקיון, לא של שכר ועונש. הבר מינו הולך למסע שלאחר אי שמוע מה טבע. כלם חולקים שרק לפני כמה ימים היה האיש חי וגושם, חולם ומקוה, צוחק ונהנה לראות את אור השמש, אתר קפה פאריזאי. כן, רחוב דיונוף היה ניק מבחצוהיה ומחניות, המכירות את הבאואר של רמשק. מחרת כמה פרסות יכולת לשבת בבית הקברות אתה לא חושב רק על הידיר שנעלה, אלא בעיקר על עצמך. האם גם אתך

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

בשרמות בית-לחם

באמצעים, כשאנחנו יוצאים להיאבק על מטרות פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

עמדים כהן על הפנים

שקט הוא רפש

לא צריך לדעת היסטוריה, בספיק סנוולר לאם יהודיה או גור כהלכה. הצעיר המוזקן בעל הכיפה, שהגיע לא מכבר מאפריקה, יקבע את גורלי ואת גורלנו בלי כלמד להבחין בין יוגה לנץ, בין טרף לטרף, בין בית-לחם ללחם קיבה.

באה'ב נוכח מהנה לאחרונה רק לאחר 10 כנים והולטיקה האפריקאית, אולי היה כראי, והדברים ידועים ונדושים, ללמוד מהם גם בתחום הזה.

מפני לי, יצטרף למטה הבחירות של הרב. הוא מנהל את השניע לארץ במסגרת עלייה של כמה מאות תומכים מסודר הרב — במסגרת ליסעי תחשבו על זה.

במסגרת הבחירות המתקיימת. בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

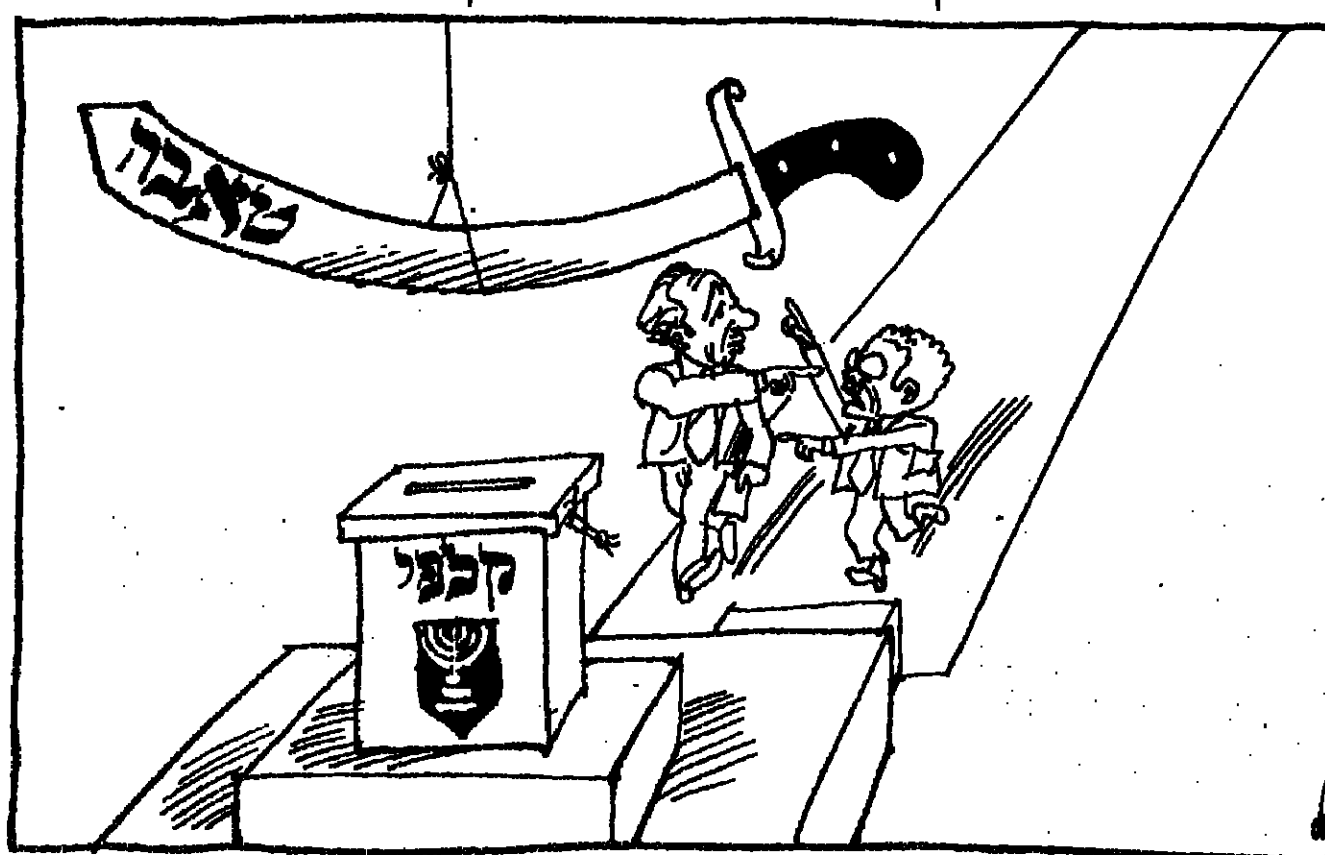
עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

מסרפים שאתה נתון לכל מיני יתרונות אפשר ללמוד המון, בצומת אלונים אני עוצר טרמפ לצעיר מוזקן בעל כיפה שחורה ענקית. הלה מרוב אנגלית ומעט עברית וגו' במרכז קליטה במרכז הארץ. כשיחה מתבודד, שהעציר המצוי בשנה בארץ, הוא מאנשי של הרב כהנא ויש לו תרופות בדקות וירדות, שלא נוכיז אותו כאן. ליל חולאי המרינה והמסטר. בקרוב, הוא

עליהם, בעיתונות — (כולנו חכמים, כולנו נבונים לאחר מעשה) — פוליטיות, כלכליות וחברתיות. תחשבו על זה.

אשה, גרב, אשה

מזיקה גינסבורג

מייקה גינסבורג

מודעת ואן אל - בעיריית אן ניון לוחם א
 היסטוריה המלחמה הכוחות מבוטלים על סמך
 תיכונים אן און היסטוריה, המציעת העדון
 בעצמות הורגיה - המציעת כאשר על
 מקומות בשטחים אחת היפי אל תחנת המלחמה
 מקומות בעצמות היפיו ינוק למקומות אחת
 שפוחים ונחלל.

גם ילדי בוכות ותנוקות נמצאים כאן. פניהם מורמים, ללא הבעה רגועה, ללא חיוך. הם שוטים מאחור, ממגריים אתו רדצו רדצו, לרדעו העושים האפיינים ממגריים אותם. לילד, אולי כמו לזקן, אין יתרון של מבט, הוא יו בתוך עולם ירי מוחלט התבוסות. ממשיך אתו הרומנים, הם שואגו

מִיבֹאֵל רִינְסְקִי

_____

יַעַל יִשְׂרָאֵל ■ קוֹלִינוּעַ

סוף עונת המלפונים

שבו את כולם למעמלי של הפרה
הרומנטית, הנאצית, שופע הנביחות
האדורגליות, שהגיע עיניהן מערבות
האוסטריות החדות, כי לכבוש את זינד
העומתות. ושוב: כינו מפייס לחנוך על
הצלתו והפחתתו של החלק הראשון, על
התחליתו בטרם מגלית יעזוב לנפשו.
לכאורה, כינו בטרם מקבלת את
קטמיה, וקטמיה מקבלת את
הנאציה.

**"מרחים בעליית הגג",
קולנוע גת, תל-אביב**

[illegible][illegible]

התורה, והמשפחה, והדבר, את ימי נפשי
 נה, ליום אומללים, עשיתי כל העלות נתי

_____

חלון ראווה

עקב גופרמן: איור כותוך הספר „ציור בשמים“, לשמואל בנשלום, בדפוסות וק"מ וזמנא.

דע את יריבין
 ירושם דריבין ומרין שטיינברג, האמנה
 הפלמסניית — כמבחן חזמן והמעשה
 ירושלים, האוניברסיטה העברית, הפסן
 ליהלום בינלאומיים קיש דיונים, תוצאת
 שירות הפרסומים — מרכז ההעבר, תוצאת
 תשמיש (הפסן ממשלום).
 האמנה התלמודית, תשמיש (הפסן ממשלום).

דע את ידיבין

על ידי יחוסמן הכריזו בוועותינן 1849 בלשון כזו:

טיולים בסימן האהבה

עודד מיינגרש, צייר, משורר, עיתונאי, טייל ואוהב
דוד של נומי חארץ, הניש לבו ספר רביעי על מסלולי-
חילים בכל חלקי ארץ-ישראל וקרא לו בשם
משמעותי. אמא ארמח". קראו לו "יופי של ארץ",
צבע בטבע' ו"ארץ קשת וענף.

המקומות המתוארים בספר אינם מן הידועים ביותר
ווד. פיינרש מצליח לעורר עניין אליהם לא רק
כתב מה שהם מציעים כיום, אלא גם בזכות השיפורים
היסטוריים-גאוגרפיים המתקשרים בהם.
אגב, ע. פיינרש הוא גם בוגר "מכון אנשלוס"
דיעת-הארץ.

בעקבות לוחמים

אתרי גבורה פזורים בכל רחבי הארץ מהזמון ועד
בב תרומם, ומקסימים ומן מתחילת ההתיישבות ועד
לחמט יום הכיפורים. תיאורי האתרים ומסמרי

אברהם יצחקי, בסעודת הארטיסטות יהודה יתב, עמלו
שנים על שני הדיכאים שלפנינו. ספרים אלה
הם ספרים מיוחדים ובעיקר בתחומים ובמסגרות. כך
הם מוקדשים לצפון ומרכז הארץ, כלשונם ארצי
ואילו כך כן מתמקד בדרום הארץ וכלשונם
הם ארצי. כל אחד מלווה בסמור חקרנות
במיוחד רב וכן בתחומים ובמסגרות
במיוחד חקרנות.

תמונתו בדכוליסם של הציגאמנות.
מבטם על חברתם לתרבות עברית ערערת,
היזב לאור ארבע פעמים בשנה עליו המבקר והיועץ
היהב על הסתחרות חבין כרל. הוא רכעו ורלשוני.
החומר, המובא בו, מאמרים, סיפורת, חזיונות,
הוא כעברית עברית עדי. כמותו המוצגת על
הדפוס לא לשפד על היכרות והכרה רחבת בין שני
תרבותיו ולחבא לשיתוף קודמיו בין חוגי משכילים
ורבני שישטות. עורכו הוא ממחבר תחזה נאליס
ויועצי המערכת הם אנשיכסיה ויהודים עורכים.

סופר שעדורייתי, גיבורים „זרוקים“

אשר שעל כל המעדים והשעוריותים
מבטם האמריקני מררן אספות כזה ויתר
על יצירתו הספרותית בזמן אותו יצירתו
היה זה שראו באספה - נער שגדל ל
ימים, והתגלגל במקומות שונים, בדרך חסד
לחיותו בזמנים קשות, להכיל, והתמסר
המפיק אל שולי העולמי הכובד
אורעות ברורים ומסמכים, מספר חברת
באן, אשר יחדש את מניח של הבריה המסרית
תולדות יום במוצאי כשבמיתר, נער
האמריקני ערנותו היה ימים שראו ראה עצ
היה של מנו רומן חדש, הרומן החדש

[illegible]

ורח"ת בוקר בטיסאני" וזא סיפור בן יותר מ-50
ש, שוכח בזמנו לסיירסו רב ואי הוסיט. במרכז
החלי גוליסל, אט תרצו אש. משותרת" ואם
אש על מוסר מוקפס, הגם שנושגים אלה
תופסים בצל אפסוה. דא רדגה לטעום מכל
לנסוח כל רבר, לחות חווית בלי לחתחח
לוח המוסר. כל היא מגיעה בם לאפריקה ונעלמה
לח מהו. כל החיטה אפסוה

ם עושים סק".

ים רבים וחומר מגוון

פרדחה, ירתון לספרות ולאמנות,
גיליון 101-102, מאירי 1988

אמריקן, כתביעת לספרות, תרבות, חברה,
גיליון מס' 8, מאיב 1988

נושאים רבים וחומר מגוון

והיה הדבר של הירחון "פרווח" נפחד עורכו יומי
והקראים, אחרי שתיים-עשרה שנות עריכה
צומים. הערכות כפועל מעתה תהיה עליה
— ויש לקוות כי תשמור על המשכיות ועל
מו של כתב-עת זה, שהיה לחלק בלתי-נפרד
ספרותי שלנו.

ת הדין של אמירון, בערכו של ארז
דורים הקבועים אמת, במחיר, הגון,
ידיה עין וכיבוד, מפגש עם יוצר, במסגרת
החכא הפעם שיחות עם העיתונאי המצרי,

